

Javnaðarflokkurin

Javnaðarflokkurin tryggjar okkara ungdómi framtíðina

Javnaðarflokkurin er besta borganin fyri einum samfelag, har øll hava somu rættindi. A skúlaøkinum mugu vit leggja tað soleiðis til rættis her í Suðuroy, at tað verða somu møguleikar at bjóða okkara ungdómi, sum eru á miðstaðarøkinum.

Tíðin, sum vit liva í, krevur nógv, og framtíðin er ein væl útbúgvin ungdómur, og í flestu førum er okkara ungdómur noyddur tíðliga at fara heimanífrá fyri at fáa útbúgving.

Tíðin er inni til, at hesi víðurskipti verða broytt soleiðis, at tann útbúgving, sum krevst, skal kunna fáast her hjá okkum.

Tað var eitt stórt framstíg, tá vit fingur HF skúlar úti um landið, og at vit her í

Suðuroy eisini fingur ein útbúgvan skúla. Á henda hátt hava vit okkara ungdóm heima. Henda tryggleika fyri foreldrin og eisini á øðrum økjum er hetta til fyrimunar fyri tilveruni í Suðuroy.

Tað hevur týðning fyri okkara ungdóm, at hann er sum longest á heimligum øki. Eisini ítróttarliga ger tað, at Suðuroy hevur betri møguleikar at gera seg galdandi. Tað hevur so sannliga eisini týðning. Tað má vera ein uppgáva hjá einum komandi meiriluta á lögtingi at skipa soleiðis fyri, at skúlagangdin í Suðuroy verður skipað soleiðis, at tað verða somu møguleikar fyri framhaldandi lesnaði á sama støði, sum bjóðast á miðstaðarøkinum.

Javnaðarflokkurin fer at gera nakað við hesi víðurskipti og fer eisini í samráð við skúlarar í Suðuroy at fylgja hesum upp og fremja

tíðtøk, sum vilja føra við sær, at útbúgvingarmøguleikarnir og útbúgvingartilboð fyri ungdómin í Suðuroy verða á sama støði, sum á miðstaðarøkinum, soleiðis, at tey ungu verða sum longest heima, til gagns fyri tey ungu, og eisini ein tryggleiki fyri foreldrin.

Javnaðarflokkurin setir tilveru okkara ungu høgt. Hon verður sett í fyrstu røð, tí tað er ein væl útbúgvin ungdómur, sum skal føra samfelagið víðari.

Ungdómurin er framtíðin. Trivnaður og útbúgvingarmøguleikar fyri ungdómin í Suðuroy liggja í einum sterkum Javnaðarflokki.

Sverre Midjord, valevni Javnaðarflokksins í Suðuroy

Løgtingsarbeiði er fulltíðarstarv

Valskeiðið 90-94 sat eg javnan sum varamaður fyri Jørgen Thomsen sála, ið var sjúkur.

Hetta var ein lærurik tíð, har ein fekk høvi til at fylgja við tingarbeiði og nevndararbeiði. Tann eina veturin var eg fastur figgjarnevndarlimur, og hvur hetta ógvuliga lærurik.

Men tað var eisini hugstoytt at síggja, hvussu lágt lögtingslimir prioriteraðu tað politiska arbeiðið. Flestu lögtingsmenn høvdu síni borgarligu störv fulla tíð, og lögtingsarbeiðið var bert eitt slag av vinstra-handsarbeiði. Av tí sama settu politikarar seg ikki so væl inn í málini, sum teir áttu, og tað kom meira enn so fyrri, at teir ikki vistu, hvat teir høvdu samtykt.

Menn komu og »teknaðu seg« tá tingfundur varð settur kl. 10, síðan fóru nógvir til síni borgarligu störv og komu so aftur kl. 5, tá tingformaðurin setti málini undir atkvøðugreiðslu. Tá ið sjónvarpið var til staðar, var tingsalurin tó væl mannaður. Ein av undantøkunum var tann samvitskufulli Jørgen Thomsen, sum var lögtingsmaðurin burturav. Hann hevði nokk við politikkinn.

Tað er heilt greitt, at lögtingsmenn áttu at havt møti-skyldu, sum aðrir løntakarar. Og hetta áttu politikarar at sæð sjálvir.

Nú er tað so, at ert tú uppstillaður í einari stórar bygd fyri ein stóran flokk, ið ong-an valdan tingmann hevur, so eru líkindir til at blíva valdir.

Eg føli tað tí sum mína skyldu at boða frá, at fellur tað í mín lut at verða valdur á ting, so sigi eg mitt borgarliga starv frá mær og verði tingmaður fulla tíð. Tað skyldi eg mínum veljarum. Gott javnaðarval.

Jan R. Petersen, javnaðarmaður

Vilhelm Johannesen, lögtingsmaður:

Einstaklinga loysnir ella samhaldsfastar loysnir

Í eftirlønarspurninginum vil fólkaflokkurin hava eina fólkatrygging. Tað vil siga, at hvør einstakur skal gjalda til sína egnu eftirløn. Hetta merkir, at tann ójavnin, sum er í arbeiðsárunum, verður varðveittur og gerst enn størri á ellisárum.

Háinntøkurar gjalda sjálvandi nógv til sína eftirløn. Miðalinntøkurnar gjalda minni. Láginntøkurnar fara at gjalda lítið ella onki. Og nógur, sum ongan tíð koma á arbeiðsmarknaðin, fáa ikki møguleika fyri at gjalda nakað. Útgjaldið á ellisárum verður har eftir. Nógur til nógur. Minni til onnur. Og lítið ella onki til uppáttur onnur.

Hetta minnir um danska orðtakið: »Enhver er sin egen lykkesmed«. Ella sum ein kendur føroyingur segði: »Eg skal nøra at sjálvum mær og vertin á hvat annar fær«. Hetta er fólkaflokkspolitikur. So einfalt kunnu vit lýsa politikkinn hjá fólkaflokkinum.

Hann byggir á einstaklinga loysnir og hatar samhaldsfastar loysnir. Vit skulu hugsa um okkum sjálvi og ikki koma hvør øðrum við.

Men hetta er ein ófóroyskur politikkur. Í eygunum á okkum rættugsandi føroyingum er hann andstyggiligur. Tá føroyingar drupu grind, varð grindin skift millum øll, uttan mun til, um tey vóru við í rakstri, drápi osfr. Børnini í vøgguni og tey gomlu á songini fingur eisini sín part. Og soleiðis var tað í so nógvum lívsins víðurskiptum.

Her var ikki talan um einstaklinga loysnir. Her var talan um samhaldsfastar loysnir og samhaldsfastar skipanir. Eftirlønarpolitikurinn hjá javnaðarflokkinum byggir á eina samhaldsfasta skipan. Vit hava eina samhaldsfasta loysn á eftirlønarspurninginum. Loysnin hjá javnaðarflokkinum eitur heilt einfalt: Samhaldsfasti.

Her hava vit eina skipan, har øll gjalda eftir orku, og

njóta eftir tervi. Allir løntakarar, bæði á sjógv og landi, gjalda ein brøkpart av síni inntøku til eina samhaldsfasta eftirlønarskipan. Allir arbeiðsgevarar, bæði privatir og almennir, gjalda somuleiðis ein brøkpart av útgjöldnu lønini í hesa skipan. Á ellisárum fáa øll somu eftirløn úr Samhaldsfasta. Hetta er ein fýroysk skipan. Hon minnir heilt ótrúliga nógv um okkara aldar-gomlu skipan við grinda-

skiftinum. Her koma vit hvør øðrum við. Vit hava umsorgan fyri hvør øðrum. Tey, sum ikki hava møguleika fyri at gjalda, ella tey, ið bert megna at gjalda lítið til skipanina, skulu eisini hava góð og trygg kor á ellisárum.

Um tit taka undir við, at vit í Føroyum skulu koma hvør øðrum við, at vit hava umsorgan fyri hvør øðrum, so velja tit eina samhaldsfasta eftirlønarskipan og ikki einstaklinga loysnirnar hjá fólkaflokkinum og hinum borgarligu flokkunum.

Tí fara tit mannsterk á val og sláa manngarð um javnaðarflokkinn. Tað borgar fyri eini fýroyskari loysn í eftirlønarspurninginum. Setið X við lista C ella eitt av valevnum á javnaðarlistanum.

Gott val!

Vilhelm Johannesen

Nú eru fólkafloksmenn í Vágum farnir at nista

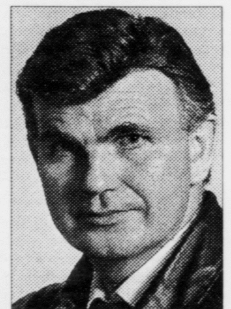
Ein skilur væl, at fólkafloks-umboðið, sum hevur umboðað Vága valdømi, nú knappliga er farið at nista.

Men óansæð hvussu nógur hann nistur, so er tað ein óreingiligur veruleiki, at áðrenn Sámál P. í Grund fór undir at kanna undirsjóvartunnilin undir Hvalfirði í Íslandi, var ikki eitt klovið oyra sett á figgjarlógina til fasta sambandið um Vestmannaund.

Tað er eisini ein óreingiligur veruleiki, at orsökini til tann politiska glantrileikin, ið fór fram, tá serstakur grunnur varð settur á stovn, hevði eittans endamáls og tað var at bjarga samgonguni.

Tað er eisini ein óreingiligur veruleiki, at óansæð um samgongan hevði sitið valskeiðið út, so hevði lögmaður syrgt fyri, at eingin lóg varð lögð fram viðvíkjandi hesum so nógur umrødda grunni.

Tá valevni fyri Vága valdømi harafturat breggja

sær av og í fullum álvara fýrtygla fyri verjarlvanum, at settar verða so og so nógvar milliúnir av á figgjarlógnum fyri 1999 og ár 2000, tá skal ikki meira enn vanligt vit og skil til at finna útav, at tað er matadorpeningur, ið hesi valevni sita og spæla sær við.

Frank Davidsen

Haldið sosíalín